

Forfatter: Bang, Herman

Titel: Udrag fra EN DEJLIG DAG

Citation: Bang, Herman: "Værker i Mindeudgave", i Bang, Herman: *Værker i Mindeudgave*, Gyldendal, 1920-1921, s. 308. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bang02val-shoot-idm140611308371472/facsimile.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: Værker i Mindeudgave

Ophavsret: Udgiver har den fulde ophavsret.

Dog kan værket gengives i det omfang som det følger af ophavsretsretlige undtagelser om citat, kopiering til privat brug mv. Desuden kan der ske kopiering til undervisningsbrug mv. i det omfang som det følger af aftaler indgået med Copydan og tilsvarende institutioner.

Nogle af værkerne i Arkiv for Dansk Litteratur er dog helt fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit.

Du kan finde hvilke værker fra Arkiv for Dansk Litteratur som er frie i [denne liste](#). Har du spørgsmål til benyttelsen af et værk, kan du kontakte udgiver: [Det Danske Sprog- og Litteraturselskab](#)

Fru Etvøs førte, mens hun sad, sine magre Hænder over det tynde Haar ned imod Tindingerne. Det var hendes Vane, naar noget særdeles pinagtigt kom paa. I Aarenes Løb var det, som havde hun gravet de stakkels Tindinger ud til et Par Gruber, saa hule var de. Nu borede hun og borede hun:

— Aa — men, Jakob, her — aa, men, Jakob, her, sagde hun og slog ud med begge Hænderne.

Hun saá ud i Stuen fra Væg til Væg: nej, der var jo ikke ét konserveret Møbel.

Etvøs svarede ikke, han saá, at Skuepladsen var pauvre.

Der var stille lidt, Fru Etvøs var begyndt at gaa op og ned:

— Kan Du faa Forskud? spurgte hun saa sagte.

— Ja vel, min Pige, ja vel, min Pige — det gav et Sæt i Etvøs —: jeg maa jo, jeg maa jo, gentog han to Gange.

— Men to hundrede Mark, to hundrede Mark (Fru Etvøs sagde det i en Tone, som kunde ingen menneskelig Magt rejse den Sum), man gør det ikke under to hundrede Mark

Fru Etvøs tog en Storsum paa Slump; i Virkeligheden anede hun jo ikke, hvad „man gjorde det for“: de havde ikke haft fremmede, siden Nr. tre af de ni blev døbt, og det var Etvøs' Kolleger til en „Smørgås“.

Fru Etvøs blev ved at gaa frem og tilbage. Hun var allerede ganske i Selen under denne sidste Tilskikkelse:

— Saa maa hele Komitéen jo bedes, sagde hun med sin træt-grundende Stemme.

— Ja, min Pige, svarede Etvøs, der var blevet meget spag siden den Tale om Forskuddet.

Fru Etvøs tænkte: Aa, Maden var ikke det værste, Kogekonen kunde de ta'e. Men alt det andet, alt det andet bare Dugene — — Fru Etvøs troede saamæn ikke, hun havde to hele Duge.

— Gaar Du saa, Jakob, sagde hun i samme stille Tone: efter de Penge?